

**ระเบียบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
ว่าด้วยการออกใบอนุญาตขนแร่
พ.ศ. 2547**

โดยที่พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินการออกใบอนุญาตขนแร่ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ซึ่งในทางปฏิบัติจะมีพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่รับผิดชอบเป็นผู้ดำเนินการ ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ดำเนินการอย่างเป็นระบบ เป็นไปตามขั้นตอนสามารถตรวจสอบได้ ซึ่งจะเป็นการสะดวกต่อการบริการประชาชนได้รวดเร็วยิ่งขึ้น จึงเห็นสมควรปรับปรุงและแก้ไขให้มีความเหมาะสมกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ว่าด้วยการออกใบอนุญาตขนแร่ พ.ศ. 2547”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 29 มิถุนายน 2547 เป็นต้นไป

ข้อ 3 บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือแนวทางปฏิบัติอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

“กรม” หมายความว่า กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ข้อ 5 อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ข้อ 6 ให้ผู้อำนวยการสำนักเหมืองแร่และสัมปทานเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ข้อ 7 การยื่นคำขอ

เมื่อมีผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตขนแร่ที่ได้ยื่นตามแบบคำขอ 32 ให้ปฏิบัติ ดังนี้

(1) ตรวจสอบการกรอกข้อความคำขอในเรื่องดังต่อไปนี้ให้ถูกต้องครบถ้วน

ก. ผู้ขอเป็นผู้ถือประทานบัตรชั่วคราว หรือผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับ

ใบอนุญาตรับช่วงการทำเหมืองหรือผู้รับใบอนุญาตรับซื้อแร่ หรือผู้รับใบอนุญาตครอบครองแร่

ข. ชนิด สภาพ จำนวน น้ำหนัก ของแร่ที่ขอน

- ค. สถานที่พักแรมระหว่างทาง
- ง. การชำระค่าภาคหลวงแร่ หรือการผิดชำระค่าภาคหลวงแร่และวางเงินประกันการชำระค่าภาคหลวงแร่
- จ. การขนแร่จากเขตเหมืองแร่ เขตแต่งแร่ เขตโลหกรรม หรือสถานที่ตามใบอนุญาต
- ฉ. พาหนะที่ใช้ขนแร่
- ช. เส้นทางในการขนแร่
- ซ. สถานที่ปลายทางของการขนแร่ เช่น สถานที่ซื้อแร่ สถานที่เก็บแร่ เขตแต่งแร่ เขตโลหกรรม เป็นต้น
- ฅ. วัตถุประสงค์ของการขนแร่ เช่น เพื่อจำหน่าย เพื่อเก็บ เพื่อแต่ง หรือเพื่อประกอบโลหกรรม เป็นต้น
- ฎ. ระยะเวลาการขนแร่ จำนวนวันที่ผู้ขอต้องการให้ใบอนุญาตขนแร่มีอายุการขนแร่

หากตรวจสอบแล้วคำขอรอกไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้แจ้งให้ผู้ขอนำคำขอไปแก้ไขให้ถูกต้องก่อนรับคำขอ

- (2) เมื่อดำเนินการตาม (1) ครบถ้วนเรียบร้อยแล้ว ให้ปฏิบัติดังนี้
 - ก. ลงรับคำขอในทะเบียนรับหนังสือทั่วไป
 - ข. เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอ
 - ค. เรียกเก็บเงินค่าคำขอและค่าธรรมเนียมล่วงหน้า
 - ง. เรียกเก็บเงินค่าภาคหลวงแร่

ข้อ 8 เมื่อดำเนินการตามข้อ 7 แล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ออกใบอนุญาตขนแร่แก่ผู้ขอ โดยปฏิบัติดังนี้

- (1) การใช้แบบพิมพ์ใบอนุญาตขนแร่
 - ก. สำหรับการขนแร่โคลัมเบียมแทนทาลัม โคลัมไบต์ โครไมต์ เงินซีโนไทม์ เซอร์คอน ดีบุก ตะกั่ว ทองคำ ทองแดง แทนทาลไซด์ พลวง โมนาไซด์ โมลิบดีไนต์ ลูโคซีน สังกะสี เหล็ก อิลเมนไนต์ แร่ชนิดที่มีทั้งสติกออกไซด์ และตะกั่วทุกชนิด ให้ออกใบอนุญาตขนแร่ โดยใช้แบบแร่ 24
 - ข. สำหรับการขนแร่ชนิดอื่นนอกจากชนิดแร่ตาม ก. และมีใช้เป็นแร่ที่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา 103 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510 ให้ออกใบอนุญาตขนแร่ โดยใช้แบบแร่ 24 ก.
 - ค. แบบพิมพ์ใบอนุญาตขนแร่ ให้ใช้ตามสีของแบบพิมพ์ ดังนี้

ค. 1 สีขาว ใช้เป็นต้นฉบับ มอบให้แก่ผู้รับใบอนุญาตชนแร่ใช้กำกับ
ไปกับแร่ที่อนุญาตให้ชน

ค. 2 สีเขียว ใช้เป็นฉบับเก็บรักษาไว้ ณ ฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐาน
และการเหมืองแร่ประจำท้องที่ที่ออกใบอนุญาตชนแร่

ค. 3 สีชมพู ใช้เป็นสำเนาส่งไปให้หน่วยงานปลายทาง (ด้านศุลกากร
หรือโรงถลุงแร่)

ค. 4 สีฟ้า ใช้เป็นสำเนาส่งไปให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดประจำ
ท้องที่ปลายทาง

ค. 5 สีเหลือง ใช้เป็นสำเนาส่งไปให้สำนักงานสรรพากรจังหวัด
ที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดประจำท้องที่ผู้ออกใบอนุญาตชนแร่ตั้งอยู่

ในกรณีที่ไม่จำเป็นต้องส่งสำเนาใบอนุญาตชนแร่ให้แก่ส่วนราชการตาม ค. 3 ค. 4
และ ค. 5 ให้รวบรวมเก็บไว้ที่ฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ประจำท้องที่

(2) การกำหนดเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตชนแร่

ก. การกำหนดให้มีการพักแร่ระหว่างทาง ในกรณีที่ผู้ขอมีความจำเป็น
ที่จะต้องพักแร่ในระหว่างทาง ให้กำหนดวันที่จะพักภายในระยะเวลาที่ใบอนุญาตชนแร่มีอายุอยู่

ข. การตรวจสอบในระหว่างการชนแร่ หากกรรมมิได้สั่งการไว้เป็นอย่างอื่น
ให้ใช้ดุลยพินิจว่าสมควรจะระบุให้มีการตรวจสอบในระหว่างการชนแร่หรือไม่ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงชนิด
สภาพ ปริมาณ และมูลค่าของแร่ที่ขออน ตลอดจนจนสภาพแวดล้อมกรณีสถานที่ที่กำหนดเพื่อนำแร่
ไปตรวจสอบในระหว่างการชน โดยไม่เป็นการเพิ่มภาระแก่ผู้รับใบอนุญาตชนแร่เกินความจำเป็น

ในกรณีที่กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชนแร่ นำใบอนุญาตชนแร่ไปตรวจสอบ ณ
สถานที่ใดให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่ออกใบอนุญาตชนแร่นั้น แจ้งเลขที่ใบอนุญาต
ชนแร่ ชนิด สภาพ ปริมาณ น้ำหนัก อายุของใบอนุญาตชนแร่ ให้ผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบ
ทราบโดยทางโทรสารหรือโทรศัพท์ทันทีที่ออกใบอนุญาตชนแร่

ค. การกำหนดอายุของใบอนุญาตชนแร่ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่
ประจำท้องที่กำหนดระยะเวลาเพียงเท่าที่จำเป็นในการที่จะชนแร่ไปยังปลายทาง

(3) การมอบใบอนุญาตชนแร่แก่ผู้รับใบอนุญาต

เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ออกใบอนุญาตชนแร่แล้ว
ให้ผู้รับใบอนุญาตชนแร่หรือผู้แทนลงนามรับใบอนุญาตชนแร่ในฉบับใบอนุญาตชนแร่ พร้อมลงวัน
เดือน ปี และเวลา ที่ได้รับไว้เป็นหลักฐานด้วย

(4) ส่งสำเนาใบอนุญาตชนแร่ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ออกใบอนุญาตขนแร่แล้ว ให้ส่งสำเนาใบอนุญาตขนแร่ตามที่กำหนดในข้อ 8 (1) ค.3 ค.4 และ ค.5 ไปให้เจ้าพนักงาน อุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ปลายทาง และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 9 การส่งคืนใบอนุญาตขนแร่ เมื่อผู้รับใบอนุญาตขนแร่ได้ขนแร่ไปถึงปลายทางแล้ว ให้ส่งคืนใบอนุญาตขนแร่นั้นต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ปลายทางที่มีการรับมอบแร่ ให้เจ้าพนักงาน อุตสาหกรรมแร่ปลายทางบันทึกการรับมอบใบอนุญาตขนแร่ลงในใบอนุญาตขนแร่ แล้วส่งใบอนุญาต ขนแร่นั้นคืนเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่ออกใบอนุญาตขนแร่นั้นทันที โดยการรับคืน ใบอนุญาตขนแร่ต้องตรวจสอบด้วยว่าผู้รับใบอนุญาตขนแร่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขในใบอนุญาตขนแร่ ครบถ้วนแล้ว หากไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขให้แจ้งเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่ออกใบอนุญาต ขนแร่ ให้ทำการเปรียบเทียบปรับผู้รับใบอนุญาตขนแร่ฐานไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในใบอนุญาตขนแร่

ข้อ 10 ในกรณีที่ขอขนแร่เพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ 7 และข้อ 8 เว้นแต่แร่ที่ขอนั้นเป็นแร่ที่อยู่ในความควบคุมการส่งออกนอกราชอาณาจักร ให้เจ้าพนักงาน อุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ออกใบอนุญาตขนแร่ให้ผู้ขอ เมื่อผู้ขอได้รับใบอนุญาตส่งแร่ออกนอก ราชอาณาจักรแล้ว

ประกาศ ณ วันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2547

(นายอนุสรณ์ เนื่องผลมาก)

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่